

Terra nostra, Cosa nostra

RADIO 101 (2.dio)

101:

Hoteli Koločep već više od desetljeća muku muče s financijskim nedaćama. Najprije ih se uhvatio Neven Barać koji je preko Dubrovačke banke postao vlasnik hotelskog kompleksa. Kako je propala Dubrovačka banka, tako je propao i Barać, a Hoteli su prešli u vlasništvo Državne agencije za sanaciju banaka budući da je ona preuzela Dubrovačku banku i cjelokupni njen portfelj.

1999. god država je smijenila tadašnjeg direktora Hotela Koločep Pavu Vlajkija zbog negativnog nalaza financijske policije.

U akciji Kuna 98 pronađene su brojne nepravilnosti u poslovanju i trošenju novaca za obnovu Hotela, zbog čega je podignuto više od četrdeset prijava protiv dvanaest djelatnika. Na godišnjoj sjednici Županijske gospodarske komore u Dubrovniku zaključeno je da su Hoteli Koločep jedna od ukupno tri dubrovačka hotelska poduzeća koja posluju s gubitkom, dok su prošlu 2007. završili, za dubrovačke pojmove, vrlo skromnim prihodom, napominje Luko Brajlo.

Luka Brajlo – novinar Feral Tribuna:

„Ostvarena je dobit u prošloj godini od nekih simboličnih 90.000,00 kn, međutim treba znati da je temeljna vrijednost kapitala Hotela Koločep oko 15 milijuna kuna. Međutim, preneseni su gubici iz proteklih godina, tridesetak milijuna kuna. Isto tako valja znati da treba servisirati bankovnu garanciju od PBZ- a koji je jamčio za taj projekt kada se to prodavalo od strane HRT-a. Dakle, gomila je financijskih obaveza i kako će g. Grgić i Lauc izaći iz svega toga, ne znam.“

101:

Prema nekim informacijama Hoteli Koločep dužni su četrnaest milijuna kuna građevinskom poduzeću „Dubrovnik“. A to nije jedino dugovanje čije se plaćanje pokušava izbjeći.

Trenutno bi i partneri iz gabule mogli izaći jedino prodajom nekretnina kojih na Koločepu ne manjka. U sklopu hotelskog kompleksa nalaze se dvije vile još iz vremena od prije II. svjetskog rata, te još osam vila na plaži uz uvalu Donje Čelo. Ukupno se radi o tridesetak tisuća kvadrata zemljišta koji bi se u Župi dubrovačkoj moglo prodati za tristo do petsto eura po kvadratu. Prodaja nekretnina direktno bi bila kontra namjeni i smisla kupoprodajnog ugovora s Fondom, smatra g. Željko Markota.

Željko Markota:

„Dug našeg ugovora s Fondom je, skraćeno - dali smo malo novaca i puno obećanja. Ukoliko obećanja izostaju, radi se o običnoj prevari u kojoj ja ne želim sudjelovati.“

101:

G. Grgić i Lauc: Markotina ponuda bila je prema...

Željko Markota:

„...prodajnoj cijeni u sredini ili možda pri dnu nešto lošijih ponuda, ali je bilo najviše ulaganja i sveukupni efekti su bili najbolji. Vjerojatno su u Fondu, bodujući sveukupnost ponude, našu ponudu ocijenili sveukupno najboljom.“

101:

Trojac koji je još do jučer stajao iza Otoka znanja obećavao je revitalizaciju Hotela Koločep na zadovoljstvo svoje, ali i tamošnjih stanovnika. Grad Dubrovnik kamo spada i Koločep sa svojim mjesnim odborom nije imao poseban uvid u projekte Otoka znanja, kaže zamjenik dubrovačke gradonačelnice, Antun Kisić.

Antun Kisić:

„Jedino smo imali zajedno s Otokom znanja jedan ugovor, s obzirom na to da Otok Koločep nema stalnog liječnika, nego liječnik dolazi jedanput tjedno, postoji jedan dogovor i sklopljen ugovor između Doma zdravlja, Otoka znanja odnosno Hotela Koločep, Županije i Grada Dubrovnika o poslovnoj suradnji i sufinanciranju primarne zaštite na otoku u smislu da bi se zaposlio stalni liječnik i to od 1.6.2007. do kraja 2008. godine, međutim koji ugovor se nije realizirao, zato što se na natječaju nije mogao pronaći liječnik koji bi se zaposlio na otoku.“

101:

Iako zvuči nevjerojatno, više od godinu dana nitko nije poželio naći posao na Koločepu.

Antun Kisić:

„Bilo je par kandidata koji su nakon što su došli na otok, vidjeli uvjete, iako mogu reći da su uvjeti perfektni- nova ambulanta je sagrađena negdje 1997. god., ima ogroman stan preko sto petnaest kvadrata za liječnika. Javilo se par osoba na natječaj, ali se nisu zaposlili. Ta opcija još uvijek je otvorena i traži se liječnik koji bi se zaposlio, jer ovaj naš ugovor je do 31.5.2008. god.“

101:

Temeljem obećanja o vlastitim projektima i radionicama:

Brajlo:

„Praktički je Koločep trebao devet ili deset mjeseci živjeti jednim čudesnim životom, međutim tamo je i dalje stotinu i pedeset ljudi koji žive svoj otočki život. Uglavnom od svih tih silnih priča i svih tih velikih ulaganja koja su najavljiavana dogodilo se dvadesetak milijuna ulaganja u postojeću hotelsku ponudu koja je negdje oko tri zvjezdice, a što se tiče ovog ostalog koje je bilo zacrtano u programu Otoka znanja od toga se ostvarilo, da ne pretjeram, nekih eventualno desetak posto.“

101:

Kisiću je poznato da su se na Koločepu održavale tek:

Antun Kisić:

„Održavale su se određene radionice za djecu u smislu glazbenog obrazovanja i glazbenih radionica i nekih drugih, to mi je poznato da su u dogovoru sa školama provodili.“

101:

Kao jedan od razloga ne realizacije bajke o Otoku znanja, spominje se nedostatak prostornog plana. Željko Markota tvrdi da je cjelokupni projekt vrlo kompleksan, a prije svega:

Željko Markota:

„Primarno je uvjetovan gotovosti tih urbanističkih planova od kojih takozvani UPU ili nešto slično detaljno planu za otok nedostaje. Nekakva primarna planiranja se mogu raditi paralelno s donošenjem toga detaljnoga plana, s obzirom na nekakav holistički pristup, cjelovito sagledavanje ne može se raditi ono partikularno korak po korak pa kasnije treći korak da je u sukobu s prvim korakom. Onda se to sve radi u proceduri ili nakon procedure donošenja tih gotovih urbanističkih planova. Ono što se moglo ostvariti prve godine smo napravili. Za 2007. god. nisam dobio izvješće o napravljenome i realiziranome.“

101:

U tim okolnostima, zapravo, ispada da je Fond za privatizaciju odobrio projekt koji nije bio usklađen s prostornim planom. A kasniji razvoj događaja je pokazao da neće ni biti. „Golub na grani, a vrabac u ruci, zapravo je normalan obrazac poslovanja“, smatra g. Markota.

Željko Markota:

„Naša zamisao je bila dobra i pretežito izvediva i tek je stajao izazov pred nama implementacije toga u prostorni plan gdje bi se zasigurno nešto promijenilo, ali to smo u razgovorima i u ugovoru s Fondom za privatizaciju stavili kao višu silu što je uobičajeno da se tako stavi. Nitko ne može unaprijed predvidjeti što će se u proceduri donošenja poslovnog plana pokazati kao primarno.“

101:

Osnivači Otoka znanja Gradu Dubrovniku svojedobno su:

Kisić:

„Uputili pismo namjere o sufinanciranju plana uređenja nakon donošenja prostorne planske dokumentacije Grada Dubrovnika, potrebno je izgraditi urbanistički plan uređenja otoka Koločepa i to su iskazali spremnost pismom za sufinanciranje toga projekta. Međutim, taj projekt još nije došao na red u gradskoj upravi s obzirom na masu tih planova i očekujemo u ovoj godini da bi mogao doći na red i to očekujemo njihovo sufinanciranje.“

101:

Prema godišnjoj elaboraciji izvršenju obaveza koji posjeduje Fond za privatizaciju nisu se poštivala jedino obaveze koje treba koordinirati s prostornim planom, slaže se i Kukavica.

Vedran Kukavica:

„Ove obaveze koje se tiču ulaganja postoje tu poteškoće kupca koje se odnose na to da ne postoji na toj lokaciji detaljni urbanistički plan, dakle ono što je obećano izgraditi u poslovnom planu nije bilo moguće, jer dokumentacija ne postoji. Kada su posrijedi sve druge obaveze financijske, počevši od cijene koje je ustanova platila pa sve do drugih stvari, nema nikakvog zastoja niti postoje nekakvi elementi da bi se ugovor raskinuo.“

101:

Kao i svaka druga privatizacijska priča, tako i ova o Otoku znanja ima svoju političku pozadinu ili barem nagađanja o istoj. Jedna priča kaže da je za Otok znanja žestoko lobirao jedan nezavisni saborski zastupnik koji se nakon neuspjeha na prošlogodišnjim parlamentarnim izborima privremeno povukao iz javnosti. Radi se o Slavenu Latici koji zbog medijskog celibata nije želio dati izjavu, ali rekao je tek da je s Laucom i Grgićem surađivao u nekim drugim projektima, ali nikada na Otoku znanja. Inače Slaven Latica i Grgić poznaju se još iz davnih vremena kada se tražio novi predsjednik Europskog pokreta Hrvatske i Europskog doma. Nakon što je u javnosti izbila afera o profesionalnom obiteljskom nasilniku, Ljubomiru Čučiću, dotadašnjem predsjedniku pokreta upravo je Grgić tada postao novi predsjednik Europskog pokreta.

Željko Markota:

„U to vrijeme ja mogu reći da je stotine ljudi upravo lobiralo za nas. To nam je bio...., ja sam ga iskreno zastupao i iskreno vjerovao u provedbu i na stotine ljudi je za nas lobiralo.“

101:

Druga pak priča Grgića veže uz samog premijera Sanadera. Prema toj verziji Grgić je dobar prijatelj s donedavnim predsjednikom Uprave FINE, Zoranom Maksićem koji je vrlo blizak Sanaderu. A dr. Ivo Sanader ga je zbog marketinških i financijskih zasluga u predizbornoj kampanji 2003. godine stavio na čelo Financijske agencije.

S obzirom na taj triptih velikog je odjeka dobila vijest iz veljače 2007. da je Siniša Grgić svoj Zavod za poslovna istraživanja prodaje državnoj FINI za sitnih 30 milijuna kuna.

Prvi žestoki kritičar toga poteza bio je SDP-ovac Slavko Linić:

SlavkoLinić:

„Jednostavno kupiti bazu podataka i to zamislite vrlo čudno jednu bazu koja je neprovjerena, a koja košta onoliko koliko su jednostavno ljudi koji se bave sumnjivim transakcijama uložili u Otok znanja i koji su jednostavno jamčili Fondu da će ta investicija biti isplaćena. Jednostavno, neshvatljivo je da isti ljudi koji su im dali Otok, dali Koločep su odlučili kupiti sumnjive ideje za vrlo smiješnu cijenu. Jer dio ljudi iz Ministarstva financija sjede u FINI i jednostavno to je bila sumnjiva transakcija.“

101:

Kupovinom ZAPI-ja država bi od same sebe kupila i udio i u Hotelima Koločepa koji je putem Fonda prodavala godinu dana ranije. Liniću je ZAPI sumnjiv od samoga početka.

Linić:

„To je, ako pogledate malo u trgovački registar vidjet ćete, tvrtka s vrlo niskim kapitalom, ogromnim opterećenjima i opet je ono upitno je li to ogromno opterećenje proizlazi iz novca koja je banka, da je sad ne spominjem, dala jamstvo za transakciju oko Hotela Koločep i čini mi se sto puta je ili tisuću puta veće jamstvo nego što je osnivački kapital. Prema tome, ovo je dio jedne, ja bih rekao nepokrivene transakcije i tko god se koristi uslugama takvog trgovačkog društva, evidentno je da ulazi u rizik, ali svatko ima pravo na svoje rizike.“

101:

Inače, nakon smjene Maksićevog prethodnika, Đure Popijače, Grgić je bio jedan od kandidata za šefa FINE, no fotelju mu je pred nosom odnio baš prijatelj Maksić. Dugi pregovori oko Fininog preuzimanja ZAPI-ja praćeni su Linićevim prigovaranjem:

Linić:

„FINA je bezglavo pobjegla od te odluke i više se nikad nije spominjalo da će se kupovati ta sumnjiva baza, a zamislite u Poslovnom dnevniku, znači u uglednim poslovnim novinama, pisalo je o vrlo pametnom potezu ljudi iz FINE.“

101:

Siniša Grgić potom je otvorio stranicu www.slinic.com na kojoj je tražio ispriku od Linića i pozvao sve namjernike da na tu stranicu da od Linića zatraži unapređivanje kulturne političke komunikacije. I ne samo ? namjernike.

Linić:

„To je i za očekivati od ljudi kao što je g. Grgić, da on tada te „pokradene“ arhive, tako priče kruže da je neprovjereno s moje strane, a uopće ne želim reći da je to stvarno tako nego tako se otprilike govori, koristio na taj način da je onda prijetnje, vrijeđanje, diskvalifikacije slao na poslovne adrese ljudi koje on ima u tim bazama, koje je baze inače htjela kupiti FINA i na neki način zabrinulo dobar dio ozbiljnih ljudi koji su me upozoravali na agresivnost g. Grgića koji su se čak i vrijeđali da se njih smeta i upućuje na to da šalju odmazdu. Moram reći da je to jako široko razgranata akcija s nekoliko tisuća ili više tisuća, ja bih rekao, mail-ova, a njegova široka akcija je rezultirala s jednim ili dva negativna mail-a koji su upućeni na moj osobni mail kao uvreda, jer eto borim se protiv znanja u Hrvatskoj, protiv uspješnih privrednika.

101:

Dodajmo samo da je od prošlog mjeseca Grgić član Programskog vijeća HRT-a.“

101:

Prošlog tjedna je na učestale napise o sumnjivom znanju na Koločepu reagirala i udruga Juris Protecta. Šuška se da udruga u toj aferi ima svog favorita Željka Markotu s kojim je predsjednik udruge Zlatko Zeljko u prijateljskim odnosima, dok mu se Siniša Grgić zamjerio otkazavši mu najam prostorije u Europskom domu. Zeljko kaže da to jednostavno nije točno:

Zeljko:

„Nije točno, ja poznam i jednoga i drugoga i Sinišu i Markotu, međutim, mi smo reagirali bez ikakvih zadržki, ja nemam nikakve posebne odnose, to je potpuno neistinito, prema tome ja poznam i jednoga i drugoga, prisutni su u javnosti kao nekakvi poduzetnici, ali ni na koji način, dakle da bih ja nekome pogodio.“

101:

Jedini isključivi razlog ovakve reakcije Juris Protecte je pozivanje na nepravilnosti.

Zeljko:

„To je samo jedan daljnji dokaz da državna uprava ne funkcionira, dakle postoji osnovana sumnja u korupciju, jer je osnovana ustanova nekoliko dana prije natječaja, Otok znanja je, po našem mišljenju, bila priča za malu djecu jer je svakome bilo jasno da se radilo zapravo o tome kako se vrednuje domaća nekretnina, zapravo projekt Otok znanja- nitko u njega nije vjerovao, a da postoji sumnja u korupciju pokazala su poslije i masovna hapšenja od strane USKOKA, prema tome sve je to dokaz da Fond za privatizaciju ne posluje transparentno, a da ne kažem nekoruptno.

101:

Prema svim dosad navedenim saznanjima, Otokom znanja trebalo bi se pozabaviti i državno odvjetništvo i Fond za privatizaciju:

S.Linić:

„Evidentno je da je sada, ja bih rekao, kao i poruka ministara, premijera Sanadera koji su hvalili Otok znanja i govorili, eto o novinama koje oni podržavaju u Hrvatskoj su došle itekako na stol državnog odvjetništva, jer morate znati da je Fond i upravni odbor Fonda donio odluku o prodaji Hotela Koločep iako to nije bila najpovoljnija cijena. Znači to nije bila najpovoljnija ponuda, a oni su to ipak prodali. Nije bila najpovoljnija, a prodali su zato što su rekli da je u pitanju znanje, hrvatski interes, a ne, ja bih rekao, komercijalni interes. Danas se vidi da to nije bio hrvatski interes, da to nije bilo znanje, nego da su to bile malverzacije, a ja bih rekao i kriminal i ako je to tako, onda je posao državnog odvjetništva da to pokuša utvrditi da li je netko tu obmanjen ili je suučesnik, ja bih rekao korumpiran.“

101:

Državno odvjetništvo dalo je nalog državnom odvjetništvu u Dubrovniku da ispita aferu Otoka znanja, a Fond za privatizaciju obaviješten je prije mjesec dana o tome, kaže Željko Markota:

Ž.M:

„Ja sam urudžbirao obavijest 6. veljače 2008. Dakle, i nakon toga ja sam još 18. veljače ponovio obavijest misleći da oni nešto na tome rade, a mene nisu posebno izvješćivali, ali možda niti ne moraju, jer Fond inače radi nadzore svih tih privatiziranih društava i možda je on već bio u posjedu relevantne dokumentacije i možda su postupanja u tijeku.

101:

E nisu...

Vedran Kukavica:

„Zaprimili smo dopis od same ustanove u kojem sama ustanova uz sve ove navode koji su se pojavili u medijima ovih tjedana koja opovrgava, dakle, oni traže sastanak i spremni su pokazati budući plan razvoja ustanove, također ima i dokaze po kojima nema ništa od prodaje nekretnina niti o svemu ovome o čemu se govori u zadnje vrijeme. A također smo zaprimili i dopis jednog od osnivača u kojemu on predlaže da se razmotri mogućnost sporazumnog raskida i međusobnog izmirenja obaveza koje se nastale u protekle dvije i pol godine. Važno je napomenuti da je za Fond naš partner, odnosno naš supotpisnik ugovora ustanova, dakle ne postoji prema Fondu, ni od Fonda nikakve obaveze koje bi se ticale pojedinih osnivača ustanove.

101:

Prema tome, sve bi probleme partneri osnivači trebali riješiti međusobno bilo ili mirnim ili sudskim putem. A svojim međusobnim optužbama ne bi trebali uznemiravati Fond.

Kukavica:

„Fond ne može arbitrirati u ovom slučaju, otprilike ako slikovitije rečeno, čitav događaj kod nas bi se mogao tumačiti kao nesporazum u upravi nekog poduzeća koje je potpisnik nekog ugovora s nama.“

101:

Fondovo ponašanje L.Brajla podsjeća na pilatovsko pranje ruku, što nije jedini obrazac ponašanja Fonda za privatizaciju na dubrovačkom području.

Brajlo:

Imamo u Župi dubrovačkoj slučaj koji isto tako godinama stoje zapušteni hoteli, Srebrno napose, hotel Orlando čiji je vlasnik g. Anđelko Leko iz Zagreba. I on je potpisao ulaganja ogromna u pet godina, a tamo se ništa nije dogodilo, naprotiv hotel je isti kao onda kad je bio bombardiran tijekom 91. i 92. godine. Prema tome, meni se čini da Fond izbjegava tu svoju obavezu nadzora nad onim što se događa kad se vrijedna društvena imovina nekome proda.

101:

I Državno odvjetništvo i Fond za privatizaciju, ali i svi osnivači trebali bi odgovoriti na ključno pitanje - je li Otok znanja projekt vrhunskih hohštaplera ili privatizacijsko čudo ili, pak, sjajna ideja izgubljena u pohlepnom poduzetničkom svijetu. Za sad se, kako bi Sanader to lijepo rekao:“ Svi se prave Toše.“